

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 5.

Vydána dne 5. února 1933.

Obsah: **(22.—32.) 22.** Pařížská unijní úmluva ze dne 20. března 1883 na ochranu živnostenského vlastnictví, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925. — **23.** Madridská dohoda ze dne 14. dubna 1891 o potlačování falešných údajů o původu zboží, revidovaná ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925. — **24.** Madridská dohoda ze dne 14. dubna 1891 o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925. — **25.** Vyhláška, kterou se uveřejňuje prováděcí předpis k madridské dohodě o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925. — **26.** Zákon, kterým se mění a doplňují předpisy o ochraně vynálezů. — **27.** Zákon, kterým se mění a doplňují předpisy o ochraně známek. — **28.** Zákon, kterým se mění a zrušují některé předpisy o ochraně vzorků a modelů. — **29.** Nařízení o dokladech, kterých jest třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách patentů. — **30.** Nařízení o dokladech, kterých jest třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách známek. — **31.** Nařízení o dokladech, kterých jest třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách vzorků a modelů. — **32.** Nařízení, kterým se vydává řád o mezinárodním zápisu ochranných známek.

22.

Pařížská unijní úmluva

ze dne 20. března 1883 na ochranu živnostenského vlastnictví, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,
NĚMECKA, RAKOUSKA, BELGIE, BRASILIE, KUBY, DÁNSKA, DOMINIKY, ŠPANĚLSKA, ESTONSKA, SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH, FINSKA, FRANCIE, VELKÉ BRITANIE A SEVERNÍHO IRSKA, KANADY, SOUSTÁTÍ AUSTRALSKÉHO, SVOBODNÉHO STÁTU IRSKÉHO, MAĎARSKA, ITALIE, JAPONSKA, MAROKA, MEXIKA, NORSKA, NIZOZEMÍ, POLSKA, SVOBODNÉHO MĚSTA GDANSKA, PORTUGALSKA, KRÁLŮVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ, ŠVÉDSKA, ŠVÝCARSKA, SYRIE
A VELKÉHO LIBANONU, TUNISU A TURECKA
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

(Překlad.)

Convention d'Union de Paris

du 20 Mars 1883 pour la Protection de la Propriété Industrielle révisée à Bruxelles le 14 Décembre 1900, à Washington le 2 Juin 1911 et à la Haye le 6 Novembre 1925.

LE PRÉSIDENT DU REICH ALLEMAND;
LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE

Pařížská unijní úmluva

ze dne 20. března 1883 na ochranu živnostenského vlastnictví, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925.

PRESIDENT ŘÍŠE NĚMECKÉ, PRESIDENT REPUBLIKY RAKOUSKÉ, JEHO

D'AUTRICHE; SA MAJESTÉ LE ROI DES BELGES; LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS DU BRÉSIL; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE CUBA; SA MAJESTÉ LE ROI DE DANEMARK; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE; SA MAJESTÉ LE ROI D'ESPAGNE; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ESTHONIE; LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE; SA MAJESTÉ LE ROI DU ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE ET DES TERRITOIRES BRITANNIQUES AU DELÀ DES MERS, EMPEREUR DES INDES; SON ALTESSE SÉRÉNISSIME LE GOUVERNEUR DE HONGRIE; SA MAJESTÉ LE ROI D'ITALIE; SA MAJESTÉ L'EMPEREUR DU JAPON; SA MAJESTÉ LE SULTAN DU MAROC; LE PRÉSIDENT DES ÉTATS-UNIS DU MEXIQUE; SA MAJESTÉ LE ROI DE NORVÈGE; SA MAJESTÉ LA REINE DES PAYS-BAS; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE POLONAISE, AU NOM DE LA POLOGNE ET DE LA VILLE LIBRE DE DANTZIG; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE PORTUGAISE; SA MAJESTÉ LE ROI DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES; SA MAJESTÉ LE ROI DE SUÈDE; LE CONSEIL FÉDÉRAL DE LA CONFÉDÉRATION SUISSE; LES ÉTATS DE SYRIE ET DU GRAND LIBAN; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE; SON ALTESSE LE BEY DE TUNIS; LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TURQUE,

Ayant jugé utile d'apporter certaines modifications et additions à la Convention internationale du 20 mars 1883, portant création d'une Union internationale pour la protection de la Propriété industrielle, révisée à Bruxelles le 14 décembre 1900 et à Washington le 2 juin 1911, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président du Reich Allemand:

M. W. F. von Vietinghoff,

Conseiller de la Légation d'Allemagne à la Haye;

VELIČENSTVO KRÁL BELGŮ, PRESIDENT SPOJENÝCH STÁTŮ BRASILSKÝCH, PRESIDENT REPUBLIKY KUBY, JEHO VELIČENSTVO KRÁL DÁNSKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY DOMINIKÁNSKÉ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL ŠPÁNĚLSKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY ESTONSKÉ, PRESIDENT SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH, PRESIDENT REPUBLIKY FINSKÉ, PRESIDENT REPUBLIKY FRANCOUZSKÉ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITANIE A IRSKA A BRITSKÝCH ÚZEMÍ ZAMOŘSKÝCH, CÍSAŘ INDICKÝ, JEHO NEJJASNĚJŠÍ VÝSOST ŘÍŠSKÝ SPRÁVCE MAĎARSKÝ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL ITALSKÝ, JEHO VELIČENSTVO CÍSAŘ JAPONSKÝ, JEHO VELIČENSTVO SULTAN MAROCKÝ, PRESIDENT SPOJENÝCH STÁTŮ MEXICKÝCH, JEHO VELIČENSTVO KRÁL NORSKÝ, JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA NIZOZEMSKÁ, PRESIDENT REPUBLIKY POLSKÉ JMÉNEM POLSKA A SVOBODNÉHO MĚSTA GDANSKA, PRESIDENT REPUBLIKY PORTUGALSKÉ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL ŠVÉDSKÝ, SPOLKOVÁ RADA SPOLKOVÉHO STATU ŠVÝCARSKÉHO, STATY SYRSKÝ A VELKOLIBANONSKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, JEHO VÝSOST BEY TUNISKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY TURECKÉ,

pokládající za užitečné v jistém směru pozměnití a doplnění mezinárodní úmluvy z 20. března 1883 o zřízení mezinárodní unie na ochranu živnostenského vlastnictví, revidovanou v Bruselu 14. prosince 1900 a ve Washingtoně 2. června 1911, jmenovali svými plnomocníky:

President Říše Německé:

pana W. F. von Vietinghoff,

legačního radu vyslanectví německého v Haagu;

M. von Specht,

Geheimer Oberregierungsrat, Président de l'Office des Brevets;

M. Klauer,

Conseiller ministériel au Ministère de Justice;

M. le Prof. Dr. Albert Osterrieth,

Justizrat;

Le Président de la République d'Autriche:

M. le Dr. Carl Duschaneck,

Conseiller ministériel, Vice-Président de l'Office autrichien des Brevets;

M. le Dr. Hans Fortwängler,

Conseiller ministériel audit Office;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Octave Mavaut,

Directeur Général de l'Industrie au Ministère de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance sociale;

M. Albert Capitaine,

Avocat à la cour d'Appel de Liège, ancien Bâtonnier, Délégué de la Belgique à la Conférence de Washington;

M. Louis André,

Avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles;

M. Thomas Braun,

Avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles;

M. Daniel Coppieters,

Avocat à la Cour d'Appel de Bruxelles;

Le Président des États-Unis du Brésil:

M. le Dr. Julio Augusto Barboza Carneiro,

Membre du Comité Économique de la Société des Nations;

M. le Prof. Dr. Carlos Americo Barbosa de Oliveira,

Professeur à l'École Polytechnique, Directeur de l'École Normale des Arts et des Métiers Wenceslau Braz;

Le Président de la République de Cuba:

M. le Dr. Raphaël Martinez Ortiz,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Cuba à Paris;

M. le Dr. Raphaël de la Torre,

Chargé d'Affaires de Cuba à la Haye;

pana von Specht,

tajného vrchního vládního radu, předsedu patentního úřadu;

pana Klauera,

ministerského radu ministerstva spravedlnosti;

pana profesora Dra Alberta Osterrietha,

justičního radu;

President Republiky Rakouské:

pana Dra Karla Duschanecka,

ministerského radu, místopředsedu rakouského patentního úřadu;

pana Dra Hanse Fortwänglera,

ministerského radu zmíněného úřadu;

Jeho Veličenstvo Král Belgů:

pana Octava Mavaut,

generálního ředitele průmyslu v ministerstvu průmyslu, práce a sociální péče;

pana Alberta Capitaine,

advokáta apelačního soudu lutyšského, bývalého předsedu advokátského sboru, belgického delegáta na konferenci washingtonské;

pana Louis André,

advokáta apelačního soudu bruselského;

pana Thomase Brauna,

advokáta apelačního soudu bruselského;

pana Daniela Coppieters,

advokáta apelačního soudu bruselského;

**President Spojených Států
Brasileckých:**

pana Dra Julia Augusta Barboza Carneiro,

člena hospodářského komitétu Společnosti národů;

pana prof. Dra Carlose Americo Barbosa de Oliveira,

profesora školy polytechnické, ředitele vyšší průmyslové školy Wenceslau Braz;

President Republiky Kuby:

pana Dra Raphaëla Martinez Ortiz,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra Kuby v Paříži;

pana Dra Raphaëla de la Torre,

chargé d'affaires Kuby v Haagu;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. le Dr. N. J. Ehrenreich Hansen,

Sous-Chef de Bureau au Ministère de l'Industrie,
du Commerce et de la Navigation;

Le Président de la République
Dominicaine:

M. C. G. de Haseth Cz.,

Consul de la République dominicaine à la Haye;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. Exc. M. Santiago Mendez de Vigo,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de S. M. le Roi d'Espagne à la Haye;

M. Fernando Cabello y Lapiedra,

Chef du Bureau de la Propriété Industrielle
et Commerciale d'Espagne;

M. José Garcia-Monge y de Vera,

Secrétaire du Bureau de la Propriété Industrielle
et Commerciale d'Espagne;

Le Président de la République
d'Esthonie:

M. O. Aarmann,

Ingénieur, Directeur du Bureau des Brevets;

Le Président des États-Unis
d'Amérique:

M. Thomas E. Robertson,

Commissaire des Brevets, Member of the Bar
of the Supreme Court of U. S. A.;

M. Wallace R. Lane,

ancien Président des American and Chicago Patent
Law Associations, Member of the Bar of the Supreme
Court of U. S. A. and the Supreme Court of Illinois;

M. Jo. Baily Brown,

Pittsburgh, Member of the Bar of the Supreme
Court of U. S. A. and the Supreme Court
of Pennsylvania;

Le Président de la République
de Finlande:

M. Yrjö Saastamoinen,

Chargé d'Affaires de Finlande à la Haye;

Le Président de la République
Française:

S. Exc. M. Chassain de Marcilly,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de France à la Haye;

Jeho Veličenstvo Král Dánský:

pana Dra N. J. Ehrenreicha Hansena,

místopřednostu oddělení v ministerstvu průmyslu,
obchodu a plavby;

President Republiky Domini-
kánské:

pana C. G. de Haseth Cz.,

konsula republiky Dominikánské v Haagu;

Jeho Veličenstvo Král Špa-
nělský:

J. E. pana Santiago Mendez de Vigo,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
J. V. krále španělského v Haagu,

pana Fernando Cabello y Lapiedra,

přednostu španělského úřadu pro živnostenské
a obchodní vlastnictví;

pana José Garcia-Monge y de Vera,

tajemníka španělského úřadu pro živnostenské
a obchodní vlastnictví;

President Republiky Estonské:

pana O. Aarmanna,

inženýra, ředitele patentního úřadu;

President Spojených Států
Amerických:

pana Thomase E. Robertsona,

patentního komisaře, člena advokatury nejvyššího
soudu S. S. A.;

pana Wallace R. Lane,

bývalého předsedu American and Chicago Patent
Law Associations, člena advokatury nejvyššího soudu
S. S. A. a nejvyššího soudu v Illinois;

pana Jo. Baily Browna

z Pittsburghu, člena advokatury nejvyššího soudu
S. S. A. a nejvyššího soudu Pensylvanie;

President Republiky Finské:

pana Yrjö Saastamoinen,

chargé d'affaires finského v Haagu;

President Republiky Fran-
couzské:

J. E. pana Chassain de Marcilly,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
Francie v Haagu;

M. Marcel Plaisant,

Député, Avocat à la Cour d'Appel de Paris;

M. Charles Drouets,

Directeur de la Propriété Industrielle au Ministère du Commerce;

M. Georges Maillard,

Avocat à la Cour d'Appel de Paris, Vice-Président du Comité technique de la Propriété Industrielle;

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes:

pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord:

Sir Hubert Llewellyn Smith,

G. C. B., Chief Economic Adviser to His Britannic Majesty's Government;

M. Alfred James Martin,

O. B. E., Assistant Comptroller of the Patent Office and Industrial Property Department of the Board of Trade;

Sir Arthur Balfour,

K. B. E., One of His Majesty's Justices of the Peace; Chairman of the Committee on Trade and Industry;

pour le Dominion du Canada:

M. Frederick Herbert Palmer,

M. C., Canadian Government Trade Commissioner;

pour le Commonwealth d'Australie:

M. le Lieutenant-Colonel Charles Vincent Watson,

D. S. O., V. D., Commissioner of Patents and Registrar of Trade Marks and Designs;

pour l'État Libre d'Irlande:

M. le Comte Gerald O'Kelly de Gallagher,
Représentant de l'État Libre d'Irlande;

Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de Hongrie:

M. Elemér de Pompéry,

Président de la Cour des Brevets;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Domenico Barone,

Conseiller d'État;

M. Gustavo de Sanctis,

Directeur du Bureau de la Propriété Industrielle;

M. l'Ingénieur Letterio Labocetta;

pana **Marcela Plaisanta,**

poslance, advokáta apelačního soudu pařížského;

pana **Charles Drouets,**

ředitele živnostenského vlastnictví v ministerstvu obchodu;

pana **Georges Maillarda,**

advokáta apelačního soudu pařížského, vice-presidenta technického výboru živnostenského vlastnictví;

Jeho Veličenstvo Král Spojeného Království Velké Británie a Irska a Britských Území Zámorských, Císař Indický:

pro Velkou Británii a Severní Irsko:

Sir Huberta Llewellyn Smitha,

G. C. B., Chief Economic Adviser to His Britannic Majesty's Government;

pana **Alfreda James Martina,**

O. B. E., Assistant Comptroller of the Patent Office and Industrial Property Department of the Board of Trade;

Sir Arthura Balfoura,

K. B. E., One of His Majesty's Justices of the Peace; Chairman of the Committee on Trade and Industry;

pro Dominium Kanadské:

pana **Frederick Herberta Palmera,**

M. C., Canadian Government Trade Commissioner.

pro Commonwealth Australský:

pana podplukovníka **Charles Vincent Watsona,**

D. S. O., V. D., Commissioner of Patents and Registrar of Trade Marks and Designs;

pro Svobodný Stát Irský:

hraběte **Gerald O'Kelly de Gallagher,**
zástupce Svobodného státu irského;

Jeho Nejjasnější Výsost Říšský Správce Maďarský:

pana **Elemér de Pompéry,**
předsedu patentního dvoru;

Jeho Veličenstvo Král Italský:

pana **Domenico Barone,**
státního radu;

pana **Gustavo de Sanctis,**

ředitele úřadu pro průmyslové vlastnictví;

pana inženýra **Letterio Labocetta;**

M. Gino Olivetti,

Député, Secrétaire Général de la Confédération
de l'Industrie italienne;

M. le Prof. Mario Ghiron,

Docent le droit industriel à l'Université de Rome;

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

M. Saichiro Sakikawa,

Président du Bureau des Brevets d'Invention;

M. Nobumi Ito;

Sa Majesté le Sultan du Maroc:

S. Exc. M. Chassain de Marcilly,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de France à la Haye;

Le Président des États-Unis
du Mexique:

M. Julio Poulat,

Attaché Commercial à la Légation du Mexique à Paris;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. Birger Gabriel Wyller,

Directeur Général du Bureau de la Propriété
Industrielle de Norvège;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. le Dr. J. Alingh Prins,

Président du Conseil des Brevets, Directeur de l'Office
de la Propriété Industrielle;

M. le Dr. H. Bijleveld,

ancien Ministre, Membre de la Chambre des Députés,
ancien Président du Conseil des Brevets, ancien Direc-
teur de l'Office de la Propriété Industrielle;

M. le Dr. J. W. Dijckmeester,

Membre du Conseil des Brevets;

Le Président de la République
Polonaise:

pour la Pologne:

S. Exc. M. le Dr. Stanislas Koźmiński,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de Pologne à la Haye;

M. le Dr. Frédéric Zoll,

Professeur à l'Université de Krakow;

pour la Ville Libre de Dantzig:

S. Exc. M. le Dr. Stanislas Koźmiński,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de Pologne à la Haye;

pana **Gino Olivetti,**

poslanec, generálního tajemníka svazu italského prů-
myslu;

pana profesora **Mario Ghirona,**

docenta práva živnostenského university římské;

Jeho Veličenstvo Císař
Japonský:

pana **Saichiro Šakikawa,**

předsedu patentního úřadu;

pana **Nobumi Ito;**

Jeho Veličenstvo Sultán
Marocký:

J. E. pana Chassain de Marcilly,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
Francie v Haagu;

President Spojených Států
Mexických:

pana **Julia Poulata,**

obchodního attaché mexického vyslanectví v Paříži;

Jeho Veličenstvo Král Norský:

pana **Birger Gabriela Wyllera,**

generálního ředitele úřadu pro živnostenské
vlastnictví Norska;

Její Veličenstvo Královna
Nizozemská:

pana **Dra J. Alingh Prinse,**

předsedu patentní rady, ředitele úřadu pro živo-
nostenské vlastnictví;

pana **Dra H. Bijlevelda,**

bývalého ministra, člena poslanecké sněmovny, býva-
lého předsedu patentní rady, bývalého ředitele úřadu
pro živnostenské vlastnictví;

pana **Dra J. W. Dijckmeester,**

člena patentní rady;

President Republiky Polské:

pro Polsko:

J. E. pana Dra Stanislas Koźmińskiho,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
Polska v Haagu;

pana **Dra Frédérica Zolla,**

profesora university krakovské;

pro Svobodné Město Gdansk:

J. E. pana Dra Stanislas Koźmińskiho,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
Polska v Haagu;

Le Président de la République
Portugaise:

S. Exc. M. A. C. de Sousa Santos Bandeira,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
du Portugal à la Haye;

Sa Majesté le Roi des Serbes,
Croates et Slovènes:

M. le Dr. Yanko Choumane,

Président de l'Office pour la Protection de la Propriété
Industrielle auprès du Ministère du Commerce et de
l'Industrie;

M. Mihailo Preditch,

Secrétaire audit Office;

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. le Directeur-Général E. O. J. Björklund,
Chef de l'Administration des Brevets et d'Enregistre-
ment;

M. K. H. R. Hjertén,

Conseiller de la Cour d'Appel de Göta;

M. A. E. Hasselrot,

ancien Directeur de Bureau à ladite Administration,
Conseil en matière de propriété industrielle;

Le Conseil fédéral de la Confé-
dération Suisse:

S. Exc. M. Arthur de Pury,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de Suisse à la Haye;

M. Walther Kraft,

Directeur du Bureau Fédéral de la Propriété
Intellectuelle;

Le Président de la République
Française:

pour les États de Syrie et du Grand Liban:

S. Exc. M. Chassain de Marcilly,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de France à la Haye;

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

S. Exc. M. P. Baráček,

Ingénieur, Envoyé Extraordinaire et Ministre Pléni-
potentiaire de Tchécoslovaquie à la Haye;

M. le Dr. Karel Hermann-Otavský,

Professeur à l'Université de Prague;

M. Bohuslav Pavlousek,

Ingénieur, Vice-Président de l'Office des Brevets
de Prague;

President Republiky Portu-
galské:

J. E. pana A. C. de Sousa Santos Bandeira,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
Portugalska v Haagu;

Jeho Veličenstvo Král Srbů,
Chorvatů a Slovenců:

pana Dra Yanko Choumane,

předsedu úřadu pro ochranu živnostenského vlast-
nictví u ministerstva obchodu a průmyslu;

pana Mihailo Preditche,

tajemníka tohoto úřadu;

Jeho Veličenstvo Král švédský:

pana generálního ředitele E. O. J. Björklunda,
přednostu úřadu patentního a registračního;

pana K. H. R. Hjerténa,

radu apelačního soudu göteborgského;

pana A. E. Hasselrota,

bývalého ředitele zmíněného úřadu, poradce ve
věcech živnostenského vlastnictví;

Spolková Rada Spolkového
Státu švýcarského:

J. E. pana Arthura de Pury,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
Švýcarska v Haagu;

pana Walthera Krafta,

ředitele spolkového úřadu pro duševní vlastnictví;

President Republiky Fran-
couzské:

pro Státy Syrský a Velkolibanonský:

J. E. pana Chassain de Marcilly,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
Francie v Haagu;

President Republiky Česko-
slovenské:

J. E. pana P. Baráčka,

inženýra, mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra československa v Haagu;

pana Dra Karla Hermann-Otavského,

profesora university pražské;

pana Bohuslava Pavlouska,

inženýra, místopředsedu patentního úřadu
pražského;

Son Altesse le bey de Tunis:

S. Exc. M. Chassain de Marcilly,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de France à la Haye;

Le Président de la République
Turque:

Mehmed Essad Bey,

Chargé d'Affaires de Turquie à la Haye.

Lesquels, après s'être communiqué leurs
pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et
due forme, sont convenus des articles sui-
vants:

Article premier.

Les pays contractants sont constitués à l'état
d'Union pour la protection de la propriété
industrielle.

La protection de la propriété industrielle a
pour objet les brevets d'invention, les modèles
d'utilité, les dessins et modèles industriels, les
marques de fabrique ou de commerce, le nom
commercial et les indications de provenance
ou appellations d'origine, ainsi que la répres-
sion de la concurrence déloyale.

La propriété industrielle s'entend dans l'ac-
ception la plus large, et s'applique non seule-
ment à l'industrie et au commerce proprement
dits, mais également au domaine des indus-
tries agricoles (vins, grains, feuilles de tabac,
fruits, bestiaux, etc.) et extractives (miné-
raux, eaux minérales, etc.).

Parmi les brevets d'invention sont com-
prises les diverses espèces de brevets indus-
triels admises par les législations des pays
contractants, telles que brevets d'importation,
brevets de perfectionnement, brevets et certi-
ficats d'addition, etc.

Article 2.

Les ressortissants de chacun des pays con-
tractants jouiront dans tous les autres pays
de l'Union, en ce qui concerne la protection de
la propriété industrielle, des avantages que
les lois respectives accordent actuellement ou
accorderont par la suite aux nationaux, le
tout sans préjudice des droits spécialement
prévus par la présente Convention. En consé-
quence, ils auront la même protection que
ceux-ci et le même recours légal contre toute
atteinte portée à leurs droits, sous réserve de
l'accomplissement des conditions et formalités
imposées aux nationaux.

Jeho Výsost Bey Tunisský:

J. E. pana Chassain de Marcilly,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
Francie v Haagu;

President Republiky Turecké:

Mehmed Essada Beye,

chargé d'affaires Turecka v Haagu.

Tito vyměňivše si své plné moci, jež shle-
dány v dobré a náležitě formě, shodli se na
následujících člancích:

Článek 1.

Smluvní země tvoří unii na ochranu živno-
stenského vlastnictví.

Ochrana živnostenského vlastnictví týká se
patentů na vynálezy, užitných vzorů, živno-
stenských vzorků a modelů, továrních či ob-
chodních známek, obchodního jména, údajů
o provenienci zboží nebo označení jeho původu,
jakož i potlačování nekalé soutěže.

Živnostenské vlastnictví se rozumí v nejšir-
ším významu slova a vztahuje se nejen na
průmysl či obchod ve vlastním smyslu slova,
nýbrž také na obor průmyslových odvětví ze-
mědělských (víno, obilí, tabákové listy, ovoce,
dobytek atd.) a těžařských (nerosty, mine-
rální vody atd.).

Mezi patenty na vynálezy jsou zahrnuty
různé druhy živnostenských patentů, které
jsou připuštěny zákonodárstvím smluvních
zemí, jako na př. patenty na zavedení, patenty
na zdokonalení, přídávkové patenty a přídáv-
ková potvrzení.

Článek 2.

Příslušníci každé smluvní země budou, po-
kud jde o ochranu živnostenského vlastnictví,
požívatí ve všech ostatních zemích unie těch
výhod, které příslušné zákony poskytují či na-
příště poskytnou vlastním státním příslušní-
kům bez újmy práv, zvláště stanovených touto
smlouvou. Budou tudíž požívatí téže ochrany
jako tito státní příslušníci a téže právní po-
moci proti všelikému zasahování do jejich
práv, ovšem s výhradou, že splní podmínky a
formality, uložené vlastním státním příslušní-
kům.

Toutefois, aucune condition de domicile ou d'établissement dans le pays où la protection est réclamée ne peut être exigée des ressortissants de l'Union, pour la jouissance d'aucun des droits de propriété industrielle.

Sont expressément réservées les dispositions de la législation de chacun des pays contractants relatives à la procédure judiciaire et administrative et à la compétence, ainsi qu'à l'élection de domicile ou à la constitution d'un mandataire, qui seraient requises par les lois sur la propriété industrielle.

Article 3.

Sont assimilés aux ressortissants des pays contractants les ressortissants des pays ne faisant pas partie de l'Union, qui sont domiciliés ou ont des établissements industriels ou commerciaux effectifs et sérieux sur le territoire de l'un des pays de l'Union.

Article 4.

a) Celui qui aura régulièrement fait le dépôt d'une demande de brevet d'invention, d'un modèle d'utilité, d'un dessin ou modèle industriel, d'une marque de fabrique ou de commerce, dans l'un des pays contractants, ou son ayant cause, jouira, pour effectuer le dépôt dans les autres pays, et sous réserve des droits des tiers, d'un droit de priorité pendant les délais déterminés ci-après.

b) En conséquence, le dépôt ultérieurement opéré dans l'un des autres pays de l'Union, avant l'expiration de ces délais, ne pourra être invalidé par des faits accomplis dans l'intervalle, soit, notamment, par un autre dépôt, par la publication de l'invention ou son exploitation, par la mise en vente d'exemplaire du dessin ou du modèle, par l'emploi de la marque.

c) Les délais de priorité mentionnés ci-dessus seront de douze mois pour les brevets d'invention et les modèles d'utilité et de six mois pour les dessins et modèles industriels et pour les marques de fabrique ou de commerce.

Ces délais commencent à courir de la date du dépôt de la première demande dans un pays de l'Union; le jour du dépôt n'est pas compris dans le délai.

Si le dernier jour du délai est un jour férié légal dans le pays où la protection est réclamée, le délai sera prorogé jusqu'au premier jour ouvrable qui suit.

Avšak od příslušníků unie nesmí se nikterak vyžadovati, aby měli bydliště nebo závod v zemi, kde se o ochranu žádá, mají-li požívati některého práva živnostenského vlastnictví.

Výslovně jsou vyhrazeny zákonné předpisy každé smluvní země o soudním a správním řízení a o příslušnosti, jakož i o volbě bydliště či o ustanovení zástupce, pokud by to vyžadovaly zákony o živnostenském vlastnictví.

Článek 3.

Příslušníkům smluvních zemí jsou na rovné postavení ti příslušníci zemí nepatřících k unii, kteří mají v některé unijní zemi bydliště nebo skutečné a opravdové závody živnostenské neb obchodní.

Článek 4.

a) Kdo řádně přihlásí žádost o patent na vynález, o užitný vzor, o živnostenský vzorek neb model, o tovární neb obchodní známku v jedné ze smluvních zemí, nebo jeho právní nástupce, bude ve lhůtách níže uvedených požívati prioritního práva při přihlášce v ostatních zemích, ovšem s výhradou práv osob třetích.

b) Proto přihláška podaná v některé z ostatních zemí později, avšak před uplynutím těchto lhůt, nesmí pozbytí účinnosti skutečností mezitím nastalými, jako zejména ne jinou přihláškou, uveřejněním vynálezu nebo jeho užíváním, dáním do prodeje exemplářů vzorku či modelu a užíváním známky.

c) Shora uvedené prioritní lhůty budou činit dvanáct měsíců pro patenty na vynálezy a pro užité vzory a šest měsíců pro živnostenské vzorky a modely a pro tovární či obchodní známky.

Tyto lhůty počnou běžeti ode dne, kdy byla podána první žádost v unijní zemi; den podání žádosti se nepočítá do lhůty.

Je-li poslední den lhůty zákonným svátkem v té zemi, kde se žádá o ochranu, prodlouží se lhůta na první všední den, který následuje.

d) Quiconque voudra se prévaloir de la priorité d'un dépôt antérieur sera tenu de faire une déclaration indiquant la date et le pays de ce dépôt. Chaque pays déterminera à quel moment, au plus tard, cette déclaration devra être effectuée.

Ces indications seront mentionnées dans les publications émanant de l'Administration compétente, notamment sur les brevets et les descriptions y relatives.

Les pays contractants pourront exiger de celui qui fait une déclaration de priorité la production d'une copie de la demande (description, dessins, etc.) déposée antérieurement. La copie, certifiée conforme par l'Administration qui aura reçu cette demande, sera dispensée de toute légalisation, et elle pourra en tous cas être déposée à n'importe quel moment dans le délai de trois mois à dater du dépôt de la demande ultérieure. On pourra exiger qu'elle soit accompagnée d'un certificat de la date du dépôt émanant de cette Administration et d'une traduction.

D'autres formalités ne pourront être requises pour la déclaration de priorité au moment du dépôt de la demande. Chaque pays contractant déterminera les conséquences de l'omission des formalités prévues par le présent article, sans que ces conséquences puissent excéder la perte du droit de priorité.

Ultérieurement d'autres justifications pourront être demandées.

e) Lorsqu'un dessin ou modèle industriel aura été déposé dans un pays en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'un modèle d'utilité, le délai de priorité ne sera que celui fixé pour les dessins et modèles industriels.

En outre, il est permis de déposer dans un pays un modèle d'utilité en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'une demande de brevet et inversement.

f) Si une demande de brevet contient la revendication de priorités multiples, ou si l'examen révèle qu'une demande est complexe, l'Administration devra, tout au moins, autoriser le demandeur à la diviser dans des conditions que déterminera la législation intérieure, en conservant comme date de chaque demande divisionnaire la date de la demande initiale et, s'il y a lieu, le bénéfice du droit de priorité.

Article 4bis.

Les brevets demandés dans les différents pays contractants par des ressortissants de

d) Kdo chce uplatnití prioritu dřívější přihlášky, musí učiniti prohlášení, udávající datum a zemi této přihlášky. Každá země stanoví, kdy nejpozději takové prohlášení musí býti učiněno.

Tyto údaje budou uvedeny v publikacích, které vydává příslušný úřad, zejména pak v patentových listinách a v popisech k nim se vztahujících.

Smluvní země budou moci vyžadovati od toho, kdo činí prohlášení o prioritě, aby předložil opis přihlášky dříve podané (popis, výkresy atd.). Opis, o němž úřad obdrží přihlášku potvrdí, že souhlasí s originálem, bude osvobozen od všelikého ověření, a v každém případě bude možno jej předložit kdykoli ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy pozdější přihláška byla podána. Bude lze žádati, aby k němu bylo připojeno potvrzení tohoto úřadu o datu přihlášky a překlad.

Jiných formalit pro prioritní prohlášení nesmí býti vyžadováno v době podání žádosti. Každá smluvní země ustanoví, jaké následky vzejdou z opomenutí formalit, předepsaných tímto článkem; tyto následky nesmějí však přesahovati ztrátu prioritního práva.

Později bude možno vyžadovati i jiné průkazy.

e) Jestliže se v některé zemi přihlásí živnostenský vzorek neb model podle prioritního práva založeného na přihlášce užitého vzoru, bude tu platiti toliko prioritní lhůta stanovená pro živnostenské vzorky a modely.

Kromě toho je přípustno přihlásiti v některé zemi užitný vzor na základě prioritního práva založeného na podání žádosti o patent a naopak.

f) Jestliže se v žádosti o patent požaduje více priorit, nebo vyjde-li šetřením najevo, že žádost je souborná, musí úřad alespoň dovoliti žadateli, aby ji rozdělil za podmínek, které stanoví vnitřní zákonodárství, při čemž ponechá jako datum každé dílčí žádosti datum původní žádosti a zachová výhodu prioritního práva, jestliže jest tu takové právo.

Článek 4 b.

Patenty, přihlášené v jednotlivých smluvních zemích příslušníky unie, nebudou závislé

l'Union seront indépendants des brevets obtenus pour la même invention dans les autres pays, adhérents ou non à l'Union.

Cette disposition doit s'entendre d'une façon absolue, notamment en ce sens que les brevets demandés pendant le délai de priorité sont indépendants, tant au point de vue des causes de nullité et de déchéance, qu'au point de vue de la durée normale.

Elle s'applique à tous les brevets existant au moment de sa mise en vigueur.

Il en sera de même, en cas d'accession de nouveaux pays, pour les brevets existant de part et d'autre au moment de l'accession.

Article 5.

L'introduction, par le breveté, dans le pays où le brevet a été délivré, d'objets fabriqués dans l'un ou l'autre des pays de l'Union, n'entraînera pas la déchéance.

Toutefois chacun des pays contractants aura la faculté de prendre les mesures législatives nécessaires pour prévenir les abus qui pourraient résulter de l'exercice du droit exclusif conféré par le brevet, par exemple faute d'exploitation.

Ces mesures ne pourront prévoir la déchéance du brevet que si la concession de licences obligatoires ne suffisait pas pour prévenir ces abus.

En tout cas, le brevet ne pourra pas faire l'objet de telles mesures avant l'expiration d'au moins 3 années à compter de la date où il a été accordé et si le breveté justifie d'excuses légitimes.

La protection des dessins et modèles industriels ne peut être atteinte par une déchéance quelconque pour introduction d'objets conformes à ceux qui sont protégés.

Aucun signe ou mention d'enregistrement ne sera exigé sur le produit, pour la reconnaissance du droit.

Si, dans un pays, l'utilisation de la marque enregistrée est obligatoire, l'enregistrement ne pourra être annulé qu'après un délai équitable et si l'intéressé ne justifie pas des causes de son inaction.

Article 5bis.

Un délai de grâce, qui devra être au minimum de trois mois, sera accordé pour le paiement des taxes prévues pour le maintien des

na patentech, jichž bylo dosaženo pro týž vynález v jiných zemích, ať unijních, ať neunijních.

Tomuto ustanovení je třeba rozuměti beze všeho obmezení, jmenovitě v tom smyslu, že patenty přihlášené v prioritní lhůtě jsou samostatné jak v příčině důvodů neplatnosti a zániku, tak i v příčině zákonem stanoveného trvání.

Toto ustanovení se vztahuje na všechny patenty, které jsou v platnosti v době, kdy na bylo účinnosti.

Při přístupu nových zemí bude platiti totéž pro patenty, které jsou v platnosti na obojí straně v době přístupu.

Článek 5.

Doveze-li majitel patentu do země, kde byl patent udělen, předměty, vyrobené v některé zemi unie, nepřivodí to ztrátu patentu.

Avšak každá smluvní země smí učiniti potřebná zákonná opatření, aby zabránila zneužívání, které by mohlo vzejíti z výkonu výlučného práva, uděleného patentem, na př. jeho neužíváním.

Těmito opatřeními smí však býti stanovena ztráta patentu jen tehdy, když by povolení nucených licencí nepostačilo k zamezení takového zneužití.

V žádném případě však nesmí býti použito těchto opatření proti patentu před uplynutím nejméně tří let ode dne, kdy byl patent udělen, a prokáže-li majitel patentu řádné omluvné důvody.

Ochrana živnostenských vzorků a modelů nemůže nijak zaniknouti proto, že byly dovezeny předměty shodné s těmi, které jsou chráněny.

Pro přiznání práva nebude vyžadováno, aby na výrobku byla nějaká značka nebo poznámka o zápisu.

Je-li v některé zemi užívání zapsané známky povinné, smí býti zápis zrušen jen po přiměřené lhůtě, a jenom tehdy, když účastník neospravedlní, proč známky neužíval.

Článek 5 b.

K zaplacení poplatků, stanovených pro zachování práv živnostenského vlastnictví, musí býti povoleno alespoň tříměsíční poshovění, a

droits de propriété industrielle, moyennant le versement d'une surtaxe, si la législation nationale en impose une.

Pour les brevets d'invention, les pays contractants s'engagent en outre, soit à porter le délai de grâce à six mois au moins, soit à prévoir la restauration du brevet tombé en déchéance par suite de non paiement de taxes, ces mesures restant soumises aux conditions prévues par la législation intérieure.

Article 5ter.

Dans chacun des pays contractants ne seront pas considérés comme portant atteinte aux droits du breveté:

1° l'emploi, à bord des navires des autres pays de l'Union, des moyens faisant l'objet de son brevet dans le corps du navire, dans les machines, agrès, appareils et autres accessoires, lorsque ces navires pénétreront temporairement ou accidentellement dans les eaux du pays, sous réserve que ces moyens y soient employés exclusivement pour les besoins du navire;

2° l'emploi des moyens faisant l'objet du brevet dans la construction ou le fonctionnement des engins de locomotion aérienne ou terrestre des autres pays de l'Union ou des accessoires de ces engins, lorsque ceux-ci pénétreront temporairement ou accidentellement dans ce pays.

Article 6.

Toute marque de fabrique ou de commerce régulièrement enregistrée dans le pays d'origine sera admise au dépôt et protégée telle quelle dans les autres pays de l'Union.

Toutefois, pourront être refusées ou invalidées:

1° Les marques qui sont de nature à porter atteinte à des droits acquis par des tiers dans le pays où la protection est réclamée.

2° Les marques dépourvues de tout caractère distinctif, ou bien composées exclusivement de signes ou d'indications pouvant servir, dans le commerce, pour désigner l'espèce, la qualité, la quantité, la destination, la valeur, le lieu d'origine des produits ou l'époque de production, ou devenus usuels dans le langage courant ou les habitudes loyales et constantes du commerce du pays où la protection est réclamée.

Dans l'appréciation du caractère distinctif d'une marque on devra tenir compte de toutes

to tak, že bude zaplacen příplatek, jestliže jej národní zákonodárství ukládá.

Pokud jde o patenty na vynálezy, zavazují se kromě toho smluvní země, že buď prodlouží poshovění alespoň na šest měsíců nebo připustí obnovu patentu, který zanikl tím, že poplatky nebyly zaplacený; tato opatření jsou podrobena podmínkám, které stanoví vnitrostátní zákonodárství.

Článek 5 c.

V žádné smluvní zemi nebude se pokládati za zásah do práv majitele patentu:

1. používá-li se na lodích ostatních unijních zemí patentovaných zařízení v lodním tělese, ve strojích, v lodní výstroji, přístrojích a v jiném příslušenství, když se tyto lodi dostanou na čas nebo náhodile do vod příslušné země, předpokládaje, že těchto předmětů se tu používá jenom pro potřeby lodní;

2. používá-li se patentovaných zařízení při stavbě nebo výkonu pozemních nebo leteckých vozidel, která náležejí ostatním unijním zemím, nebo součástí těchto vozidel, dostanou-li se na čas nebo náhodně do této země.

Článek 6.

Každá tovární nebo obchodní známka řádně zapsaná v zemi původu bude tak, jak jest, připuštěna k přihlášení a bude chráněna v ostatních zemích unie.

Nieméně smějí býti odmítnuty nebo prohlášeny za neplatné:

1. Známky, které mohou porušiti práva, jichž nabyly třetí osoby v té zemi, kde se žádá o ochranu.

2. Známky nemající rozlišovací povahy, nebo složené výhradně ze značek či údajů, které mohou v obchodě sloužiti k označování druhu, jakosti, množství, určení, ceny, místa původu zboží, nebo doby výroby, nebo staly se obvyklými v obecné mluvě či v loyálních a stálých obchodních zvyklostech země, kde se žádá o ochranu.

Při posuzování rozlišovací povahy známky bude třeba přihlížeti ke všem skutkovým okol-

les circonstances de fait, notamment de la durée de l'usage de la marque.

30 Les marques qui sont contraires à la morale ou à l'ordre public.

Il est entendu qu'une marque ne pourra être considérée comme contraire à l'ordre public pour la seule raison qu'elle n'est pas conforme à quelque disposition de la législation sur les marques, sauf le cas où cette disposition elle-même concerne l'ordre public.

Sera considéré comme pays d'origine:

Le pays de l'Union où le déposant a un établissement industriel ou commercial effectif et sérieux, et, s'il n'a pas un tel établissement, le pays de l'Union où il a son domicile et, s'il n'a pas de domicile dans l'Union, le pays de sa nationalité, au cas où il est ressortissant d'un pays de l'Union.

En aucun cas le renouvellement de l'enregistrement d'une marque dans le pays d'origine n'entraînera l'obligation de renouveler l'enregistrement dans les autres pays de l'Union où la marque aura été enregistrée.

Le bénéfice de la priorité reste acquis aux dépôts de marques effectués dans le délai de l'art. 4, même lorsque l'enregistrement dans le pays d'origine n'intervient qu'après l'expiration de ce délai.

La disposition de l'alinéa 1 n'exclut pas le droit d'exiger du déposant un certificat d'enregistrement régulier, délivré par l'autorité compétente du pays d'origine, mais aucune législation ne sera requise pour ce certificat.

Article 6bis.

Les pays contractants s'engagent à refuser ou à invalider soit d'office si la législation du pays le permet, soit à la requête de l'intéressé, l'enregistrement d'une marque de fabrique ou de commerce qui serait la reproduction ou l'imitation susceptible de faire confusion, d'une marque que l'autorité compétente du pays de l'enregistrement estimera y être notoirement connue comme étant déjà la marque d'un ressortissant d'un autre pays contractant et utilisée pour des produits du même genre ou d'un genre similaire.

Un délai minimum de 3 ans devra être accordé pour réclamer la radiation de ces marques. Le délai courra de la date de l'enregistrement de la marque.

Il ne sera pas fixé de délai pour réclamer la radiation des marques enregistrées de mauvaise foi.

nostem, zejména pak k době, po kterou se známky užívá.

3. Známky, které odporují dobrým mravům nebo veřejnému pořádku.

Rozumí se, že známka nesmí být pokládána za odporující veřejnému pořádku již pro ten jediný důvod, že se neshoduje s některým předpisem známkového práva, vyjímaje případ, kdy se tento předpis sám týká veřejného pořádku.

Za zemi původu bude pokládána:

Ta unijní země, kde přihlašovatel má skutečný a opravdový závod živnostenský či obchodní; nemá-li takového závodu, tedy ta unijní země, kde má své bydliště; nemá-li však svého bydliště v unii, tedy ta země, kam patří podle své státní příslušnosti, je-li příslušníkem některé unijní země.

V žádném případě nevzejde obnovením zápisu známky v zemi původu povinnost obnovit zápis v ostatních unijních zemích, v nichž známka byla zapsána.

Výhoda priority zachovává se přihláškám známek, učiněným ve lhůtě podle článku 4., i tehdy, když zápis v zemi původu stal se teprve po uplynutí této lhůty.

Ustanovení odstavce 1. nevylučuje právo žádati na přihlašovatelí potvrzení o řádném zápisu, které vydá příslušný úřad země původu; pro toto potvrzení nebude se však vyžadovati nijakého ověření.

Článek 6 b.

Smluvní země se zavazují, že odmítnou nebo zruší — buď z úřední povinnosti, jestliže to zákonodárství země dovoluje, nebo na žádost účastníkovu — zápis tovární či obchodní známky, která jest reprodukcí nebo zaměnitelným napodobením jiné známky, o které podle úsudku příslušného úřadu země zápisu je tam všeobecně známo, že je již známkou příslušníka jiné smluvní země a že se jí užívá pro zboží téhož nebo podobného druhu.

Lhůta nejméně tříletá musí být poskytnuta pro žádost o výmaz takových známek. Lhůta počne běžeti od dne zápisu známky.

Pro žádost o výmaz známek zapsaných obmyslně nebude stanovena lhůta.

Article 6ter.

Les pays contractants conviennent de refuser ou d'invalider l'enregistrement et d'interdire, par des mesures appropriées, l'utilisation, à défaut d'autorisation des pouvoirs compétents, soit comme marques de fabrique ou de commerce, soit comme éléments de ces marques, des armoiries, drapeaux et autres emblèmes d'Etat des pays contractants, signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie adoptés par eux, ainsi que toute imitation au point de vue héraldique.

L'interdiction des signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie s'appliquera seulement dans les cas où les marques qui les comprendront seront destinées à être utilisées sur des marchandises du même genre ou d'un genre similaire.

Pour l'application de ces dispositions les pays contractants conviennent de se communiquer réciproquement, par l'intermédiaire du Bureau international de Berne, la liste des emblèmes d'Etat, signes et poinçons officiels du contrôle et de garantie, qu'ils désirent ou désireront placer, d'une façon absolue ou dans certaines limites, sous la protection du présent article, ainsi que toutes modifications ultérieures apportées à cette liste. Chaque pays contractant mettra à la disposition du public, en temps utile, les listes notifiées.

Tout pays contractant pourra, dans un délai de douze mois à partir de la réception de la notification, transmettre, par l'intermédiaire du Bureau international de Berne, au pays intéressé, ses objections éventuelles.

Pour les emblèmes d'Etat notoirement connus les mesures prévues à l'alinéa 1 s'appliqueront seulement aux marques enregistrées après la signature du présent Acte.

Pour les emblèmes d'Etat qui ne seraient pas notoirement connus, et pour les signes et poinçons officiels, ces dispositions ne seront applicables qu'aux marques enregistrées plus de deux mois après réception de la notification prévue par l'alinéa 3.

En cas de mauvaise foi, les pays auront la faculté de faire radier même les marques enregistrées avant la signature du présent Acte et comportant des emblèmes d'Etat, signes et poinçons.

Les nationaux de chaque pays qui seraient autorisés à faire usage des emblèmes d'Etat, signes et poinçons de leur pays, pourront les utiliser, même s'il y avait similitude avec ceux d'un autre pays.

Článek 6 c.

Smluvní země ujednávají, že odmítnou nebo zruší zápis a že vhodným opatřením zakáží, aby bez povolení příslušných míst bylo buď jako továrních nebo obchodních známek nebo jako částí těchto známek užíváno znaků, praporů a jiných odznaků státní svrchovanosti smluvních zemí, jakož i úředních zkušebních, záručních a puncovních značek u nich zavedených, jakož i všeho, co jest s heraldického hlediska jejich napodobením.

Používati úředních zkušebních, záručních a puncovních značek jest zakázáno jen tehdy, jestliže známky, které je obsahují, jsou určeny k tomu, aby jich bylo používáno na zboží téhož nebo podobného druhu.

K provedení těchto ustanovení smluvní země ujednávají, že si navzájem oznámí prostřednictvím Mezinárodního úřadu v Bernu seznam odznaků státní svrchovanosti, úředních zkušebních, záručních a puncovních značek, které — jak si přejí či budou přát — mají býti zcela nebo s určitým omezením dány pod ochranu tohoto článku; dále že se navzájem zpraví o všech pozdějších změnách, které nastanou v řečeném seznamu. Každá smluvní země dá v příhodné době obecnstvu k dispozici seznamy, které jí byly oznámeny.

Každá země smí ve lhůtě dvanácti měsíců po obdržení seznamu zaslati příslušné zemi prostřednictvím Mezinárodního úřadu v Bernu své eventuelní námítky.

Pokud jde o státní odznaky všeobecně známé, bude předpisů obsažených v odstavci 1. použito jen na známky, které byly zapsány do rejstříku po podepsání této smlouvy.

Pokud jde o státní odznaky, které by nebyly všeobecně známy a o úřední a puncovní značky, bude lze použití těchto předpisů jen na známky, které byly zapsány až po dvou měsících od obdržení oznámení uvedeného v odstavci 3.

V případě obmyslnosti smějí země dát vymazat i známky, které byly zapsány před podepsáním této smlouvy a obsahují státní odznaky, značky a puncovní značky.

Příslušníci každé země, jimž bylo dovoleno užívati státních odznaků, značek a puncovních značek jejich země, smějí jich užívat, i kdyby se podobaly odznakům a značkám jiné země.

Les pays contractants s'engagent à interdire l'usage, non autorisé dans le commerce, des armoiries d'Etats des autres pays contractants, lorsque cet usage sera de nature à induire en erreur sur l'origine des produits.

Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à l'exercice, par les pays, de la faculté de refuser ou d'invalider, par application du N° 3 de l'alinéa 2 de l'art. 6, les marques contenant, sans autorisation, des armoiries, drapeaux, décorations et autres emblèmes d'Etat ou des signes et poinçons officiels adoptés par un pays de l'Union.

Article 7.

La nature du produit sur lequel la marque de fabrique ou de commerce doit être apposée ne peut, dans aucun cas, faire obstacle à l'enregistrement de la marque.

Article 7bis.

Les pays contractants s'engagent à admettre au dépôt et à protéger les marques appartenant à des collectivités dont l'existence n'est pas contraire à la loi du pays d'origine, même si ces collectivités ne possèdent pas un établissement industriel ou commercial.

Cependant chaque pays sera juge des conditions particulières sous lesquelles une collectivité pourra être admise à faire protéger ses marques.

Article 8.

Le nom commercial sera protégé dans tous les pays de l'Union sans obligation de dépôt ou d'enregistrement, qu'il fasse ou non partie d'une marque de fabrique ou de commerce.

Article 9.

Tout produit portant illicitement une marque de fabrique ou de commerce, ou un nom commercial, sera saisi à l'importation dans ceux de pays de l'Union dans lesquels cette marque ou ce nom commercial ont droit à la protection légale.

La saisie sera également effectuée dans le pays où l'apposition illicite aura eu lieu, ou dans le pays où aura été importé le produit.

La saisie aura lieu à la requête soit du ministère public, soit de toute autre autorité compétente, soit d'une partie intéressée, personne physique ou morale, conformément à la législation intérieure de chaque pays.

Smluvní země se zavazují, že zakáží, aby bez dovolení bylo v obchodě užíváno státních znaků ostatních smluvních zemí, je-li takové užívání s to způsobiti omyl o původu zboží.

Předchozí ustanovení nepřekážejí zemím v tom, aby podle článku 6. odstavce 2, čís. 3, mohly odmítnouti nebo prohlásiti za neplatné známky, které nedovoleně obsahují znaky, prapory, vyznamenání a jiné odznaky státní nebo úřední a puncovní značky zavedené v některé unijní zemi.

Článek 7.

Povaha výrobku, na který má být tovární nebo obchodní známka připojena, nemůže v žádném případě překážeti zápisu známky.

Článek 7 b.

Smluvní země se zavazují připustiti k přihlášení a chrániti známky náležející sdružením, jejichž existence neodporuje zákonu země původu, a to i tehdy, když tato sdružení nemají živnostenského nebo obchodního závodu.

Každá země má však na vůli ustanoviti, za kterých zvláštních podmínek smí býti sdružení připuštěno k ochraně svých známek.

Článek 8.

Obchodní jméno bude chráněno ve všech zemích unie, aniž by tu bylo třeba přihlášky nebo zápisu, při čemž nerozhoduje, zdali jest částí tovární neb obchodní známky čili nic.

Článek 9.

Každý výrobek, který nese nedovolené tovární neb obchodní známku nebo obchodní jméno, bude zabaven při dovozu do těch unijních zemí, ve kterých tato známka či toto obchodní jméno mají právo na zákonnou ochranu.

Zabavení bude vykonáno jak v zemi, kde se připojení proti právu stalo, tak i v zemi, kam výrobek byl dovezen.

K zabavení dojde podle vnitřního zákonodárství každé země, buď na návrh státního zastupitelstva nebo kteréhokoli jiného příslušného úřadu, nebo na žádost účastněné strany, ať je to osoba fysická nebo právnická.

Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'importation, la saisie sera remplacée par la prohibition d'importation ou la saisie à l'intérieur.

Si la législation d'un pays n'admet ni la saisie à l'importation, ni la prohibition d'importation, ni la saisie à l'intérieur, et en attendant que cette législation soit modifiée en conséquence, ces mesures seront remplacées par les actions et moyens que la loi de ce pays assurerait en pareil cas aux nationaux.

Article 10.

Les dispositions de l'article précédent seront applicables à tout produit portant faussement, comme indication de provenance, le nom d'une localité ou d'un pays déterminé, lorsque cette indication sera jointe à un nom commercial fictif ou emprunté dans une intention frauduleuse.

Sera en tous cas reconnu comme partie intéressée, que ce soit une personne physique ou morale, tout producteur, fabricant ou commerçant engagé dans la production, la fabrication ou le commerce de ce produit et établi soit dans la localité faussement indiquée comme lieu de provenance, soit dans la région où cette localité est située, soit dans le pays faussement indiqué.

Article 10bis.

Les pays contractants sont tenus d'assurer aux ressortissants de l'Union une protection effective contre la concurrence déloyale.

Constitue un acte de concurrence déloyale tout acte de concurrence contraire aux usages honnêtes en matière industrielle ou commerciale.

Notamment devront être interdits:

1° tous faits quelconques de nature à créer une confusion par n'importe quel moyen avec les produits d'un concurrent;

2° les allégations fausses, dans l'exercice du commerce, de nature à discréditer les produits d'un concurrent.

Article 10ter.

Les pays contractants s'engagent à assurer aux ressortissants des autres pays de l'Union des recours légaux appropriés pour réprimer efficacement tous les actes visés aux articles 9, 10 et 10bis.

Úřady nebudou povinny provést zabavení v případě průvozu.

Jestliže zákonodárství některé země nedovoluje zabavení při dovozu, bude zabavení nahrazeno zákazem dovozu nebo zabavením ve vnitrozemí.

Jestliže zákonodárství některé země nedovoluje zabavení při dovozu, ani zákaz dovozu ani zabavení ve vnitrozemí, budou tato opatření až do příslušné změny zákonodárství nahražena žalobami a prostředky, které zákon této země propůjčuje v stejném případě vlastním státním příslušníkům.

Článek 10.

Ustanovení předchozího článku budou se vztahovati na každý výrobek, který nese falešně jako označení původu jméno určitého místa, nebo určité země, jestliže toto označení bude připojeno k obchodnímu jménu smyšlenému neb vypůjčenému v podvodném úmyslu.

Ve všech případech bude za účastněnou stranu uznán, ať je to osoba fysická nebo právnická, každý výrobce, továrník neb obchodník, který je účastněn na těžbě nebo výrobě tohoto výrobku nebo v obchodování s ním a má závod buď v místě falešně označeném jako místo původu nebo v krajině, kde toto místo leží, nebo v zemi falešně označené.

Článek 10b.

Smluvní země jsou povinny zajistiti příslušníkům unie účinnou ochranu proti nekalé soutěži.

Nekalou soutěží je každá soutěžitelská činnost, která odporuje poctivým zvyklostem v živnosti či obchodě.

Zejména musí býti zakázány:

1. všeliké takové činy, které by mohly jakkoli způsobiti, že by zboží bylo zaměňováno se zbožím soutěžitelovým;

2. falešné údaje při provozování obchodu, které by mohly poškoditi dobrou pověst soutěžitelova zboží.

Článek 10c.

Smluvní země se zavazují, že zajistí příslušníkům ostatních zemí unie vhodné zákonné prostředky, aby byly účinně potlačeny veškeré činy, uvedené v člancích 9., 10. a 10 b.

Ils s'engagent, en outre, à prévoir des mesures pour permettre aux syndicats et associations représentant l'industrie ou le commerce intéressé et dont l'existence n'est pas contraire aux lois de leur pays, d'agir en justice ou auprès des autorités administratives, en vue de la répression des actes prévus par les articles 9, 10 et 10bis, dans la mesure où la loi du pays dans lequel la protection est réclamée le permet aux syndicats et associations de ce pays.

Article 11.

Les pays contractants accorderont, conformément à leur législation intérieure, une protection temporaire aux inventions brevetables, aux modèles d'utilité, aux dessins ou modèles industriels ainsi qu'aux marques de fabrique ou de commerce, pour les produits qui figureront aux expositions internationales officielles ou officiellement reconnues, organisées sur le territoire de l'un d'eux.

Cette protection temporaire ne prolongera pas les délais de l'art. 4. Si plus tard le droit de priorité est invoqué, l'Administration de chaque pays pourra faire partir le délai de la date de l'introduction du produit dans l'exposition.

Chaque pays pourra exiger, comme preuve de l'identité de l'objet exposé et de la date d'introduction, les pièces justificatives qu'il jugera nécessaires.

Article 12.

Chacun des pays contractants s'engage à établir un service spécial de la propriété industrielle et un dépôt central pour la communication au public des brevets d'invention, des modèles d'utilité, des dessins ou modèles industriels et de marques de fabrique ou de commerce.

Ce service publiera une feuille périodique officielle.

Article 13.

L'Office international institué à Berne sous le nom de Bureau international pour la protection de la propriété industrielle est placé sous la haute autorité du Gouvernement de la Confédération suisse, qui en règle l'organisation et en surveille le fonctionnement.

La langue officielle du Bureau international est la langue française.

Le Bureau international centralise les renseignements de toute nature relatifs à la protection de la propriété industrielle, il les ré-

Zavazují se dále, že učiní opatření, aby svazům a sdružením, která zastupují příslušný průmysl a obchod a jejichž existence se nepříčí zákonům jejich země, bylo — pokud jde o potlačení činů označených v článcích 9., 10. a 10 b — dovoleno zakročovati u soudů nebo u správních úřadů, a to v takové míře, v jaké to zákon země, kde se žádá o ochranu, dovoluje svazům a sdružením této země.

Článek 11.

Smluvní země udělí podle svého vnitřního zákonodárství patentovatelným vynálezům, užitným vzorům, živnostenským vzorkům a modelům, jakož i továrním či obchodním známkám dočasnou ochranu, pokud jde o výrobky, které budou vystaveny na mezinárodních výstavách úředních nebo úředně uznaných a pořádaných v některé z uvedených zemí.

Touto dočasnou ochranou nebudou prodlouženy lhůty článku 4. Bude-li později žádáno o prioritní právo, smí každá země ustanovit, aby lhůta počala běžeti ode dne, kdy výrobek byl vnesen do výstavy.

Každá země smí vyžadovati jakožto průkaz o totožnosti vystaveného předmětu a o datu jeho vnesení doklady, které uzná za nutné.

Článek 12.

Každá smluvní země se zavazuje, že zřídí zvláštní úřad pro živnostenské vlastnictví a ústřední přihláškový úřad, aby obecnstvu mohly býti oznamovány patenty na vynálezy, užité vzory, živnostenské vzory nebo modely a tovární nebo obchodní známky.

Tento úřad bude vydávati úřední periodický list.

Článek 13.

Mezinárodní úřad zřízený v Bernu pod názvem „Mezinárodní úřad na ochranu živnostenského vlastnictví“ je podřízen vysoké autoritě vlády švýcarského spolkového státu, která upravuje jeho organizaci a bdí nad jeho činností.

Oficiálním jazykem mezinárodního úřadu je francouzština.

Mezinárodní úřad soustřeďuje všeliké zprávy týkající se ochrany živnostenského vlastnictví, sbírá je a uveřejňuje. Koná obecně

unit et les publie. Il procède aux études d'utilité commune intéressant l'Union et rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition par les diverses Administrations, une feuille périodique, en langue française, sur les questions concernant l'objet de l'Union.

Les numéros de cette feuille, de même que tous les documents publiés par le Bureau international, sont répartis entre les Administrations des pays de l'Union dans la proportion du nombre des unités contributives ci-dessous mentionnées. Les exemplaires et documents supplémentaires qui seraient réclamés, soit par lesdites Administrations, soit par des sociétés ou des particuliers, seront payés à part.

Le Bureau international doit se tenir en tout temps à la disposition des pays de l'Union, pour leur fournir, sur les questions relatives au service international de la Propriété industrielle, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin. Le Directeur du Bureau international fait sur sa gestion un rapport annuel qui est communiqué à tous les pays de l'Union.

Les dépenses du Bureau international seront supportées en commun par les pays contractants. Jusqu'à nouvel ordre, elles ne pourront pas dépasser la somme de cent vingt mille francs suisses par année. Cette somme pourra être augmentée, au besoin, par décision unanime d'une des Conférences prévues à l'article 14.

Pour déterminer la part contributive de chacun des pays dans cette somme totale des frais, les pays contractants et ceux qui adhéreront ultérieurement à l'Union sont divisés en six classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1 ^{re} classe	25 unités
2 ^e „	20 „
3 ^e „	15 „
4 ^e „	10 „
5 ^e „	5 „
6 ^e „	3 „

Ces coefficients sont multipliés par le nombre des pays de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournit le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donne le montant de l'unité de dépense.

Chacun des pays contractants désignera, au moment de son accession, la classe dans laquelle il désire être rangé.

prospěšná studia, zajímaví unii a rediguje podle spisů, které jsou mu dány k dispozici jednotlivými úřady, periodický list ve francouzském jazyce o otázkách, které se týkají předmětu unie.

Číslo tohoto časopisu, jakož i veškeré spisy vydávané mezinárodním úřadem jsou rozděleny úřadům unijních zemí podle počtu níže uvedených příspěvkových jednotek. Za další exempláře a spisy, o něž by vedle toho žádaly buď zmíněné úřady nebo společnosti či jednotlivci, bude se platiti zvlášť.

Mezinárodní úřad má v každé době býti k dispozici unijním zemím, aby jim dodával zvláštní zprávy o otázkách mezinárodní správy, živnostenského vlastnictví, kterých by mohly potřebovat. Ředitel mezinárodního úřadu sepíše každého roku zprávu o činnosti tohoto úřadu a zašle ji všem zemím unie.

Výdaje mezinárodního úřadu budou společně hrazeny smluvními zeměmi. Až do nového nařízení nesmějí ročně přesahovati sumu stovaceti tisíc švýcarských franků. Tuto sumu bude lze podle potřeby zvětšiti jednohlasným rozhodnutím některé z konferencí stanovených v článku 14.

Aby byl určen podíl každé země na této celkové sumě nákladů, jsou smluvní země, jakož i ty země, které později k unii přistoupí, rozděleny do šesti tříd, z nichž každá přispívá v poměru určitého počtu jednotek, a to:

1. třída	25 jednotek
2. „	20 „
3. „	15 „
4. „	10 „
5. „	5 „
6. „	3 jednotky.

Tyto koeficienty se znásobí počtem zemí v každé třídě a součet takto získaných součinů udává počet jednotek, kterým celkový výdaj musí býti dělen. Podíl udává částku výdajové jednotky.

Každá smluvní země určí při svém přístupu třídu, do které si přeje býti zařaděna.

Le Gouvernement de la Confédération suisse surveille les dépenses du Bureau international, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel qui sera communiqué à toutes les autres Administrations.

Article 14.

La présente Convention sera soumise à des révisions périodiques, en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

A cet effet, des Conférences auront lieu, successivement, dans l'un des pays contractants entre les Délégués desdits pays.

L'Administration du pays où doit siéger la Conférence préparera, avec le concours du Bureau international, les travaux de cette Conférence.

Le Directeur du Bureau international assistera aux séances des Conférences, et prendra part aux discussions sans voix délibérative.

Article 15.

Il est entendu que les pays contractants se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre eux, des arrangements particuliers pour la protection de la propriété industrielle, en tant que ces arrangements ne contreviendraient point aux dispositions de la présente Convention.

Article 16.

Les pays qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la Confédération suisse et par celui-ci à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention, et produira ses effets un mois après l'envoi de la notification faite par le Gouvernement de la Confédération suisse aux autres pays unionistes, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée par le pays adhérent.

Article 16bis.

Les pays contractants ont le droit d'accéder en tout temps à la présente Convention pour leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats, ou territoires administrés en vertu d'un mandat de la Société des Nations, ou pour certains d'entre eux.

Vláda švýcarského spolkového státu bdí nad výdaji mezinárodního úřadu, dává potřebné zálohy a sestavuje roční účet, který bude zaslán všem ostatním vládám.

Článek 14.

Tato úmluva bude podrobena občasným revisím, aby v ní byly učiněny opravy k zdokonalení systému unie.

K tomu cíli budou se konati postupně v jednotlivých smluvních zemích konference delegátů těchto zemí.

Správa té země, kde má zasedati konference, připraví práce této konference s pomocí mezinárodního úřadu.

Ředitel mezinárodního úřadu má býti přítomen při konferenčních zasedáních a účastniti se jednání bez hlasovacího práva.

Článek 15.

Je dohoda o tom, že smluvní země si navzájem vyhrazují právo sjednati odděleně mezi sebou zvláštní dohody na ochranu živnostenského vlastnictví, pokud takové dohody neodporují ustanovením této úmluvy.

Článek 16.

Země, které se nesúčastnily této úmluvy, budou moci přistoupiti k ní, jestliže o to požádají.

O tomto přístupu bude diplomatickou cestou zpravena vláda švýcarského spolkového státu, která pak zpraví všechny ostatní vlády.

Přistupující země přistoupí s plným právním účinkem ke všem ustanovením a bude připuštěna ke všem výhodám, které jsou sjednány v této úmluvě; přístup nabude účinnosti za měsíc potom, kdy vláda švýcarského spolkového státu zaslala ostatním zemím unie oznámení, neudala-li přistupující země datum pozdější.

Článek 16 b.

Smluvní země mají právo přistoupiti kdykoliv k této úmluvě za své osady, državy, odvislá území a protektoráty nebo území spravovaná podle mandátu Společnosti národů, nebo za některá z nich.

Ils peuvent à cet effet soit faire une déclaration générale par laquelle toutes leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats et les territoires visés à l'alinéa 1er, sont compris dans l'accession, soit nommer expressément ceux qui y sont compris, soit se borner à indiquer ceux qui en sont exclus.

Cette déclaration sera notifiée par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse et par celui-ci à tous les autres.

Les pays contractants pourront, dans les mêmes conditions, dénoncer la Convention pour leurs colonies, possessions, dépendances et protectorats, ou pour les territoires visés à l'alinéa 1er, ou pour certains d'entre eux.

Article 17.

L'exécution des engagements réciproques contenus dans la présente Convention est subordonnée, en tant que de besoin, à l'accomplissement des formalités et règles établies par les lois constitutionnelles de ceux des pays contractants qui sont tenus d'en provoquer l'application, ce qu'ils s'obligent à faire dans le plus bref délai possible.

Article 17bis.

La Convention demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé, jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

Cette dénonciation sera adressée au Gouvernement de la Confédération suisse. Elle ne produira son effet qu'à l'égard du pays qui l'aura faite, la Convention restant exécutoire pour les autres pays contractants.

Article 18.

Le présent Acte sera ratifié et les ratifications en seront déposées à La Haye au plus tard le 1er mai 1928. Il entrera en vigueur, entre les pays qui l'auront ratifié, un mois après cette date. Toutefois si auparavant il était ratifié par six pays au moins, il entrerait en vigueur, entre ces pays, un mois après que le dépôt de la sixième ratification leur aurait été notifié par le Gouvernement de la Confédération suisse et, pour les pays qui ratifieraient ensuite, un mois après la notification de chacune de ces ratifications.

Cet Acte remplacera, dans les rapports entre les pays qui l'auront ratifié, la Convention d'Union de Paris de 1883 révisée à Washington le 2 juin 1911 et le Protocole de clô-

Za tím účelem mohou buď učiniti všeobecné prohlášení, podle něhož jsou zahrnuty do přístupu veškeré jejich kolonie, državy, odvislá území, protektoráty a území uvedená v odstavci 1., nebo mohou výslovně jmenovati ty, které jsou v něm zahrnuty, nebo mohou uvést jen ty, které jsou z něho vyloučeny.

Toto prohlášení bude oznámeno písemně vládě švýcarského spolkového státu, která o něm zpraví všechny ostatní vlády.

Smluvní země budou moci za týchž podmínek vypovědětí úmluvu za své osady, državy, odvislá území, protektoráty nebo území uvedená v odstavci 1. nebo za některá z nich.

Článek 17.

Aby byly provedeny vzájemné závazky obsažené v této úmluvě, vyžaduje se, pokud toho je třeba, aby byly splněny formality a ustanovení předepsané ústavními zákony těch smluvních zemí, které jsou povinny je provést; zavazují se učiniti tak v době co nejkratší.

Článek 17 b.

Úmluva bude platit na neurčitou dobu až do uplynutí jednoho roku ode dne, kdy bude dána výpověď.

Tato výpověď bude poslána vládě švýcarského spolkového státu a nabude účinnosti jen pro tu zemi, která ji dala; pro ostatní smluvní země zůstane smlouva v platnosti.

Článek 18.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikace budou uloženy v Haagu nejpozději dne 1. května 1928. V zemích, které ji ratifikovaly, nabude účinnosti za měsíc po tomto datu. Kdyby však byla ratifikována dříve nejméně šesti zeměmi, nabyla by účinnosti v těchto zemích za měsíc poté, kdy by jim bylo vládou švýcarského spolkového státu oznámeno uložení šesté ratifikace, a pro země, které by ji ratifikovaly později, za měsíc po oznámení každé z těchto ratifikací.

Tato úmluva nahradí ve vztazích mezi státy, které ji budou ratifikovati, pařížskou unijní úmluvu z r. 1883, revidovanou ve Washingtoně dne 2. června 1911, a závěrečný

ture, lesquels resteront en vigueur dans les rapports avec les pays qui n'auront pas ratifié le présent Acte.

Article 19.

Le présent Acte sera signé en un seul exemplaire, lequel sera déposé aux archives du Gouvernement des Pays-Bas. Une copie certifiée sera remise par ce dernier à chacun des Gouvernements des pays contractants.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Acte.

Fait à La Haye, en un seul exemplaire, le 6 novembre 1925.

protokol, které však zůstanou v účinnosti ve vztazích mezi zeměmi, které neratifikovaly tuto úmluvu.

Článek 19.

Tato úmluva bude podepsána v jediném exempláři, který bude uložen v archivu nizozemské vlády. Ověřený opis bude zaslán touto vládou všem vládám smluvních zemí.

Tomu na svědomí příslušní plnomocníci podepsali tuto úmluvu.

Dáno v Haagu v jediném exempláři, dne 6. listopadu 1925.

POUR L'ALLEMAGNE:

VIETINGHOFF.
v. SPECHT.
KLAUER.
ALBERT OSTERRIETH.

ZA NĚMECKO:

POUR L'AUSTRALIE:

C. V. WATSON.

ZA AUSTRALII:

POUR L'AUTRICHE:

Dr. CARL DUSCHANEK.
Dr. HANS FORTWÄNGLER.

ZA RAKOUSKO:

POUR LA BELGIQUE:

CAPITAINE.
LOUIS ANDRÉ.
THOMAS BRAUN.
D. COPPIETERS.

ZA BELGII:

POUR LES ÉTATS-UNIS DU
BRÉSIL:

J. A. BARBOZA CARNEIRO.
CARLOS AMERICO
BARBOSA DE OLIVEIRA.

ZA SPOJENÉ STÁTY BRASILSKÉ:

POUR LE CANADA:

FREDERICK H. PALMER.

ZA KANADU:

POUR CUBA:

R. DE LA TORRE.

ZA KUBU:

POUR LE DANEMARK:

N. J. EHRENREICH HANSEN.

ZA DÁNSKO:

POUR LA VILLE LIBRE DE
DANTZIG:

ST. KOZMIŃSKI.

ZA SVOBODNÉ MĚSTO GDANSKO:

POUR LA RÉPUBLIQUE DOMI-
NICAINÉ:

C. G. DE HASETH Cz.

ZA REPUBLIKU
DOMINIKÁNSKOU:

POUR L'ESPAGNE:

SANTIAGO MENDEZ
DE VIGO.
FERNANDO CABELLO
LAPIEDRA.
JOSÉ GARCIA MONGE.

ZA ŠPANĚLSKO:

POUR L'ESTHONIE:	O. AARMANN.	ZA ESTONSKO:
POUR LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE:	THOMAS E. ROBERTSON. WALLACE R. LANE. JO. BAILY BROWN.	ZA SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ:
POUR LA FINLANDE:	YRJÖ SAASTAMOINEN.	ZA FINSKO:
POUR LA FRANCE:	CH. DE MARCILLY. MARCEL PLAISANT. CH. DROUETS. GEORGES MAILLARD.	ZA FRANCHI:
POUR LA GRANDE-BRETAGNE ET L'IRLANDE DU NORD:	H. LLEWELLYN SMITH. A. J. MARTIN. A. BALFOUR.	ZA VELKOU BRITANII A SEVERNÍ IRSKO:
POUR LA HONGRIE:	ELEMÉR DE POMPÉRY.	ZA MAĎARSKO:
POUR L'ÉTAT LIBRE D'IRLANDE:	G. O'KELLY DE GALLAGH.	ZA SVOBODNÝ STÁT IRSKÝ:
POUR L'ITALIE:	DOMENICO BARONE. LETTERIO LABOCCETTA. MARIO GHIRON.	ZA ITALII:
POUR LE JAPON:	S. SAKIKAWA. N. ITO.	ZA JAPONSKO:
POUR LE MAROC:	CH. DE MARCILLY.	ZA MAROKO:
POUR LES ÉTATS-UNIS DU MEXIQUE:	JULIO POULAT.	ZA SPOJENÉ STÁTY MEXICKÉ:
POUR LA NORVÈGE:	B. WYLLER.	ZA NORSKO:
POUR LES PAYS-BAS:	J. ALINGH PRINS. BIJLEVELD. DIJCKMEESTER.	ZA NIZOZEMÍ:
POUR LA POLOGNE:	ST. KOŹMIŃSKI. FRÉDÉRIC ZOLL.	ZA POLSKO:
POUR LE PORTUGAL:	BANDEIRA.	ZA PORTUGALSKO:
POUR LE ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES:	Dr. YANKO CHOUMANE. MIHAÏLO PRÉDITCH.	ZA KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ:

POUR LA SUÈDE:

ZA ŠVÉDSKO:

E. O. J. BJÖRKLUND.
H. HJERTÉN.
AXEL HASSELROT.

POUR LA SUISSE:

ZA ŠVÝCARSKO:

A. DE PURY.
W. KRAFT.

POUR LA SYRIE ET LE GRAND
LIBAN:

ZA SYRII A VELKÝ LIBANON:

CH. DE MARCILLY.

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:

ZA ČESKOSLOVENSKO:

BARÁČEK,
Prof. Dr. KAREL
HERMANN-OTAVSKÝ.
Ing. BOHUSLAV PAVLOUSEK.

POUR LA TUNISIE:

ZA TUNIS:

CH. DE MARCILLY.

POUR LA TURQUIE:

ZA TUREČKO:

SCHVALUJI PŘÍSTUP REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ K PAŘÍŽSKÉ UNIJNÍ ÚMLUVĚ ZE DNE 20. BŘEZNA 1883 NA OCHRANU ŽIVNOSTENSKÉHO VLASTNICTVÍ, REVIDOVANÉ V BRUSELU DNE 14. PROSINCE 1900, VE WASHINGTONĚ DNE 2. ČERVNA 1911 A V HAAGU DNE 6. LISTOPADU 1925.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 23. PROSINCE LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO DRUHÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

PREDESDA VLADY

ZA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

MALYPETR v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že o přístupu republiky Československé k této Úmluvě, s níž Národní shromáždění republiky Československé vyslovilo souhlas, byla zpravena dne 30. ledna 1933 vláda švýcarského spolkového státu, která jej oznámila ostatním zemím Úmluvou vázaným dne 3. února 1933, takže Úmluva podle článku 16. nabývá pro republiku Československou mezinárodní působnosti dnem 3. března 1933.

Úmluvou jsou vázány dále tyto státy:

Australie s územím Papuánským a Novou Guineí, Belgie, Brazílie, Francie s Alžírem, francouzským Marokem a koloniemi, Itálie s koloniemi Libií a Eritreou a italskou državou Egejských ostrovů, Jihoslavie, Kanada, Maďarsko, Mexiko, Německo, Nizozemí s Nizozemskou Indií, Surinamem a Curaçao, Nový Zéland, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Spojené Státy Americké, Syrie a Libanon, španělsko se španělským Marokem, Švýcars, Tunis, Trinidad a Tobago, Turecko, Velká Británie se Severním Irskem a Západní Samoa.

Malypetr v. r.

za ministra Dr. Beneše.